

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
 ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΡΓΑΣΙΑΣ, ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ
 ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ &
 ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ
 ΣΩΜΑ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ (Σ.ΕΠ.Ε.) –
 Κ.Υ.
 ΓΡΑΦΕΙΟ ΕΙΔΙΚΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑ

Αθήνα, 15 Ιανουαρίου 2016

Α.Π.: 342

ΠΡΟΣ:

- 1) ΤΟΝ ΣΥΛΛΟΓΟ ΚΑΘΗΓΗΤΩΝ Φ.Ε.
- 2) ΤΟΝ ΣΥΛΛΟΓΟ ΔΑΣΚΑΛΩΝ ΚΑΙ
 ΝΗΠΙΑΓΩΓΩΝ Φ.Ε.

ΚΟΙΝΟΠΟΙΕΙΤΑΙ:

ΤΟΝ ΑΞΙΟΤΙΜΟ ΠΡΟΕΔΡΟ ΚΑΙ
 ΤΟ Δ.Σ ΤΗΣ Φ.Ε.

Ταχ. Δ/ση: Δραγατσανίου 8
 Τ.Κ.: 101 10 - Αθήνα
 Telefax: 210 3748 750
 Τηλ.: 213 1516 500
 e-mail: gsepe@ypakp.gr

ΕΓΓΡΑΦΗ ΑΠΑΝΤΗΣΗ

Επί της υπ' αριθμ. πρωτ. 482/24-12-2015 Έγγραφης Αίτησης του ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΚΑΘΗΓΗΤΩΝ ΦΙΛΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ (Σ.Κ.Φ.Ε.) και του ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΔΑΣΚΑΛΩΝ ΚΑΙ ΝΗΠΙΑΓΩΓΩΝ ΦΙΛΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ (Σ.Δ.Ν.Φ.Ε.), η οποία απευθύνεται προς τον αξιότιμο Πρόεδρο και το Δ.Σ. της ΦΙΛΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ (Φ.Ε.) και κοινοποιείται σε εμένα τον Ειδικό Γραμματέα του Σ.ΕΠ.Ε., έχω να αναφέρω και να επισημάνω τα ακόλουθα:

Οι πιο πάνω Σύλλογοι Καθηγητών και Δασκάλων της Φιλεκπαιδευτικής Εταιρείας ζητούν από τη Διοίκηση αυτής να καταβάλει ομοίως και στα μέλη τους τα επιδόματα Χριστουγέννων και Πάσχα, καθώς και το επίδομα αδείας, όπως ακριβώς συνέβη με τους Διοικητικούς Υπαλλήλους της Φ.Ε., κατόπιν της υπ' αριθμ. 367/15-12-2015 Έγγραφης Απάντησής μου.

Για τη θεμελίωση του πιο πάνω αιτήματός τους, οι Εκπαιδευτικοί της Φ.Ε. επικαλούνται τη συνταγματική αρχή της ισότητας, η οποία επιβάλλει την ισότητα αμοιβής για όμοια εργασία ή εργασία ίσης αξίας (άρθρο 4 παρ. 1), αλλά και τα διαλαμβανόμενα του Ελεγκτικού Συνεδρίου, σύμφωνα με τα οποία οι ατομικές συμβάσεις που συνάπτει η Φ.Ε. με τους εργαζόμενους εκπαιδευτικούς της δεν εξαιρούνται από τις προστατευτικές διατάξεις της εργασιακής νομοθεσίας και συγκεκριμένα τις διατάξεις που αφορούν στην καταβολή των πιο πάνω επιδομάτων.

Πράγματι, η διάταξη του άρθρου 4 παρ. 1 του Συντάγματος, η οποία ορίζει ότι οι Έλληνες είναι ίσοι ενώπιον του νόμου και καθιερώνει όχι μόνο την ισότητα των Ελλήνων έναντι του νόμου, αλλά και την ισότητα του νόμου έναντι αυτών, δεσμεύει και τον κοινό νομοθέτη, αλλά και τη διοίκηση, όταν πρόκειται να ρυθμίσουν ουσιαδώς όμοια πράγματα, σχέσεις ή καταστάσεις ή πρόσωπα ή και κατηγορίες προσώπων, να μην μεταχειρίζονται κατά τρόπο ανόμοιο τις περιπτώσεις αυτές, εισάγοντας εξαιρέσεις και κάνοντας διακρίσεις, εκτός αν αυτό επιβάλλουν λόγοι κοινωνικού ή δημοσίου συμφέροντος, η συνδρομή των οποίων υπόκειται στον έλεγχο των δικαστηρίων.

Επομένως, αν γίνει από το νόμο ειδική ρύθμιση για ορισμένη κατηγορία προσώπων και αποκλείεται από τη ρύθμιση αυτή, κατ' αδικαιολόγητη δυσμενή διάκριση, άλλη κατηγορία προσώπων, για την οποία συντρέχει ο ίδιος λόγος που επιβάλλει την ειδική μεταχείριση, η διάταξη αυτή που εισάγει τη δυσμενή αυτή μεταχείριση, είναι ανίσχυρη ως αντισυνταγματική.

Τα ίδια ισχύουν και όταν η ειδική ρύθμιση αφορά μισθό, σύνταξη ή άλλη παροχή προς δημόσιο λειτουργό ή υπάλληλο και γενικά μισθωτό, οπότε, στην περίπτωση κατά την οποία γίνεται αδικαιολόγητη διάκριση, τα δικαστήρια επιδικάζουν την παροχή αυτή και σε εκείνους που αδικαιολόγητα εξαιρούνται, χωρίς αυτό να σημαίνει ότι παραβιάζεται από τη δικαστική εξουσία η αρχή της διάκρισης των εξουσιών, που θεσπίζεται από τα άρθρα 1, 26, 73 επ. και 87 επ. του Συντάγματος, αφού τα δικαστήρια στην περίπτωση αυτή υποχρεούνται, σύμφωνα με τα άρθρα 87 παρ. 1 και 2, 93 παρ. 4 και 120 παρ. 2 του Συντάγματος, να ασκήσουν έλεγχο στο έργο της

νομοθετικής εξουσίας και να εφαρμόσουν σε όλη την έκταση την αρχή της ισότητας και με βάση την αρχή αυτή να καταλήξουν στην εφαρμογή του νόμου που περιέχει την ευμενή ρύθμιση.

Αν τα δικαστήρια περιορίζονταν να κηρύξουν μόνο την αντισυνταγματικότητα της διάταξης, που εισάγει τη δυσμενή διάκριση, χωρίς να μπορούν να επεκτείνουν την ειδική ευμενή ρύθμιση και υπέρ εκείνου σε βάρος του οποίου έγινε η δυσμενής διάκριση, τότε θα παρέμενε η αντισυνταγματική ανισότητα και δεν θα είχε ουσιαστικό περιεχόμενο η ζητούμενη δικαστική προστασία.

Στην προκειμένη περίπτωση, η Φιλεκπαιδευτική Εταιρεία έχει ιδρυθεί με το Β.Δ. 28.8/9.9.1836 (ΦΕΚ 84/7/10/1836) και έχει τη μορφή **κοινωφελούς μη κερδοσκοπικού σωματείου**, στο οποίο με το Β.Δ. 8/11.9.1914 χορηγήθηκε από το Ελληνικό Δημόσιο η **άδεια να ιδρύει ιδιωτικά σχολεία**.

Σύμφωνα με το Νόμο 682/1977 «περί ιδιωτικών σχολείων γενικής εκπαίδευσης και σχολικών οικοτροφείων», ορίζεται στο άρθρο 1 αυτού ότι ιδιωτικά σχολεία γενικής εκπαίδευσης, κατά την έννοια αυτού του νόμου, **είναι τα αντίστοιχα προς τα δημόσια σχολεία δημοτικής ή μέσης εκπαίδευσης**, τα μη ανήκοντα στο Κράτος, αλλά ιδρυόμενα και συντηρούμενα από φυσικά ή νομικά πρόσωπα, **μεταξύ δε αυτών είναι και τα αναγνωριζόμενα ως ισότιμα προς τα δημόσια** (αρθρ. 2 παρ. 2), υπό την έννοια ότι οι παρεχόμενοι από αυτά τίτλοι σπουδών είναι ισότιμοι προς τους τίτλους των αντίστοιχων δημοσίων σχολείων. Στα ισότιμα σχολεία ανήκουν και τα ιδρυθέντα από την Φιλεκπαιδευτική Εταιρεία, που είναι Νομικό Πρόσωπο Ιδιωτικού Δικαίου.

Κατ' εφαρμογή των οριζόμενων στο Νόμο 682/1977, όπως αυτός έχει τροποποιηθεί με το Νόμο 3848/2010, οι ιδιωτικοί εκπαιδευτικοί συνδέονται με το νομικό πρόσωπο, στο οποίο ανήκει το **ιδιωτικό σχολείο με σύμβαση εργασίας ιδιωτικού δικαίου, ορισμένου ή αορίστου χρόνου (ΣτΕ 6567/1995)**, ενώ οι αποδοχές των απασχολούμενων στα Ν.Π.Ι.Δ. εκπαιδευτικών ρυθμίζονται από το άρθρο 36 του Ν. 682/1977, όπως ισχύει μετά την αντικατάστασή του με το άρθρο 7 παρ. 1 Ν. 817/1978, που καθορίζει ότι οι ιδιωτικοί εκπαιδευτικοί λαμβάνουν τις αποδοχές των

ομοιοβάθμων τους δημοσίων εκπαιδευτικών μετά των πάσης φύσεως επιδομάτων και δεν αμείβονται ευθέως με τις διατάξεις των Ν. 2470/1997 και Ν. 3205/2003 (Α.Π. 1495/2012).

Περαιτέρω, η αρχή της ίσης μεταχείρισης, η οποία απορρέει από το άρθρο 288 Α.Κ. και στηρίζεται στα άρθρα 4 παρ. 1, 22 παρ.1 εδ. β' του Συντάγματος και 119 της Συνθήκης της Ε.Ο.Κ., επιβάλλει ισότητα αμοιβής μεταξύ εργαζομένων, που ανήκουν στην αυτή κατηγορία και παρέχουν την ίδια εργασία υπό τις αυτές συνθήκες, συνακόλουθα δε παρέχει στον εργαζόμενο το δικαίωμα να αξιώσει από τον εργοδότη του την παροχή, την οποία καταβάλλει οικειοθελώς (βάσει συμβατικής ρύθμισης) σε άλλο εργαζόμενο, ο οποίος ανήκει στην αυτή κατηγορία και παρέχει τις ίδιες υπό τις αυτές συνθήκες υπηρεσίες, εκτός αν η εξαίρεση είναι, κατά την καλή πίστη, λαμβανομένων υπόψη των συναλλακτικών ηθών, δίκαιη και εύλογη (Α.Π. 334/2013).

Από το συνδυασμό των προεκτεθέντων διαλαμβανόμενων του νόμου και της νομολογίας συνάγεται αδιαμφισβήτητα ότι οι συναφθείσες συμβάσεις μεταξύ της Φιλεκπαιδευτικής Εταιρείας και του απασχολούμενου σε αυτήν εκπαιδευτικού προσωπικού **αποτελούν συμβάσεις εργασίας ιδιωτικού δικαίου** και με βάση την αρχή της ίσης και αναλογικής μεταχείρισης **δικαιούνται ομοίως και οι Εκπαιδευτικοί τα προαναφερόμενα επιδόματα εορτών (Χριστουγέννων και Πάσχα) και άδειας** –που ορθά, νομίμως και προσηκόντως κατέβαλε ήδη η Διοίκηση στο διοικητικό προσωπικό της– καθώς η σημασία και η αξία της εργασίας που προσφέρουν στην άρτια, εύρυθμη και ποιοτική λειτουργία των σχολείων της Φ.Ε. προκειμένου να επιτευχθεί ο στόχος της υποδειγματικής εκπαίδευσης και επιμόρφωσης των μαθητών και μαθητριών δεν μπορεί να κριθεί υποδεέστερη της εργασίας που παρέχουν οι απασχολούμενοι στην Φ.Ε. Διοικητικοί Υπάλληλοι.

Ο Ειδικός Γραμματέας

ΑΚΡΙΒΕΣ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ

Γιάννης Σπ. Σούκος